

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010097
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6216010097.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí 5. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného J. K. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. 11. 2016, sp. zn. 3T 41/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. 11. 2016, sp. zn. 3T 41/2016 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 21. 11. 2016, sp. zn. 3T 41/2016 bol obž. J. K. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 18. 12. 2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách pred obchodným domom Kocka na ulici Okružnej vo Veľkom Krtíši chytil poškodeného F. C., nar. X. X. XXXX, t.č. nebohý, jednou rukou za odev, začal ho namykávať, druhou rukou obžalovaný siahol poškodenému do ľavého vrecka bundy, kde mal peňaženku, následne poškodeného strčil, tento spadol na zem, na zemi obžalovaný poškodenému začal prehľadávať vrecká odevu a odcudzil mu z ľavého vrecka bundy peňaženku s finančnou hotovosťou 130,- eur.

Bol mu za to uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. právnych nástupcov poškodeného F. C. s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil tým, že obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodeného F. C. z prípravného konania a nepriamo aj výpoveďou svedkyne R. C., ktorej mal poškodený F. C. uviesť, že bol okradnutý obž. J. K..

Proti rozsudku zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 21. 11. 2016 obžalovaný, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Poukazoval na to, že celá vina je založená len na výpovedi poškodeného - nebohého F. C., pričom iné dôkazy rozhodné pre posúdenie viny produkované neboli. Svedok T. K. spochybňuje vierohodnosť výpovede poškodeného F. C., taktiež matka obžalovaného J. K. hodnotí osobu poškodeného ako osobu, ktorá požívala lacný alkohol, má epileptické záchvaty. Za tohto stavu považoval obžalovaný výpoveď poškodeného za nepresvedčivú. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd síce vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré mohol vykonať, ale nesprávne ich vyhodnotil v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Prvostupňový súd pochybil, keď nie dôsledne sa riadil zákonným ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní a predovšetkým súd musia hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ako zistil krajský súd na J. K. bola podaná obžaloba okresným prokurátorom dňa 11. 5. 2016 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obž. J. K., ktorý poprel spáchanie skutku, pričom od začiatku popiera, že by násilne vytiahol z ľavého vrecka bundy poškodeného F. C. sumu 130,- eur. Ďalej na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa D. C., manželka poškodeného F. C., ktorý zomrel dňa X. X. XXXX, pričom ku skutku sa vedela vyjadriť len v tej časti, čo jej rozprával poškodený, ktorý potvrdil, že s obžalovaným J. K. požívali alkoholické nápoje, pričom potom ho obžalovaný začal „vačkovať“. Sama pripustila, že jej bývalý manžel si túto situáciu mohol vymyslieť. Na okresnom súde bola ďalej vypočutá svedkyňa Q. V. W. - vyšetrovatelka OR PZ, ktorá bola vypočutá o procesných úkonoch, ktoré vykonávala, aj keď z obsahu spisu nie je zrejmé, či svedkyňa bola nadriadeným orgánom zbavená mlčanlivosti alebo nie.

Svedkyňa J. K. - matka obžalovaného v podstate k veci nič neuviedla, pretože nebola prítomná pri skutku. Ďalšie svedkyne ako V. M. H. - policajтка OR PZ Lučenec - OO PZ Poltár tiež hovorila len o výsluchu poškodeného F. C.. Svedkyňa R. C. neuviedla na hlavnom pojednávaní žiadne okolnosti o lúpežnom prepadaní poškodeného F. C.. Taktiež svedok T. K. na hlavnom pojednávaní nespomína žiadne lúpežné prepadnutie, zaregistroval nebohého C. ako sedel na zemi a ako ho obžalovaný dvíha zo zeme. Taktiež svedok V. K. a Q. T. uvádzajú len okolnosti po spáchaní skutku.

Skutkové závery prvostupňového súdu, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora, teda že obž. J. K. mal chytiť poškodeného F. Tótha jednou rukou za odev, začal ho namykávať, druhou rukou mu mal siahnúť do ľavého vrecka bundy, kde mal peňaženku a následne mal poškodeného strčiť, ďalej mu prehľadávať vrecká, pričom mu mal odcudziť z ľavého vrecka bundy peňaženku s finančnou hotovosťou 130,- eur sú predčasné, založené len na výpovedi nebohého F. C. z prípravného konania, keď tento skutočne usvedčuje obž. J. K., nemajú však oporu v iných dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Je potrebné poukázať na výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní D. C., R. C., T. K., ktorí pripúšťajú určitý konflikt medzi obžalovaným J. K. a poškodeným F. C., nepotvrdzujú však tú verziu, že skutok sa mal stať tak, ako je to bližšie rozvedené v skutkovej vete rozsudku.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. zločinu lúpeže sa dopustí ten páchatel, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Aj keď uvedené skutočnosti vyplývajú z výpovedí poškodeného F. C., nie sú hodnoverne potvrdené dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Za tohto stavu nie je možné jednoznačne prijať právne závery o vine obž. J. K.. Pokiaľ by obž. J. K. mal byť uznávaný za vinného, vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní by mali tvoriť ucelenú reťaz dôkazov, ktoré by svedčili o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako mu to bolo kladené za vinu. Vykonané dôkazy, teda výsluchy svedkov samé o sebe spochybňujú také tvrdenia. Svedkyňa D. C. v podstate reprodukuje len to, o čom sa poškodený zmieňoval, teda že ho obžalovaný začal „vačkovať“, bližšie detaily konania obžalovaného neuvádza. Svedkyňa R. C. uvádza tiež len okolnosti ohľadom osoby F. C. a svedok T. K. nepotvrduje verziu skutku v podanej obžalobe.

Bude preto potrebné vec opätovne prejednať, pretože v rozsudku okresného súdu sa vyskytli neúplné skutkové zistenia, pričom navyše vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Je potrebné opätovne vypočítať obžalovaného na priebeh skutku, ako aj svedkov, ktorí skutok sledovali. Pokiaľ nebudú produkované nové dôkazy o vine obž. J. K., doteraz vykonané dôkazy nie sú takého závažného charakteru, ktoré by mohli svedčiť o tom, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Pokiaľ ide o možné prečítanie zápisnice o výsluchu poškodeného F. C. podľa § 196 ods. 2 Tr. por. na č.l. 39, obž. J. K. na č.l. 40, T. K. na č.l. 41-43 tieto nie je možné prečítať, nakoľko boli vykonané v dňoch 23. 1. 2015, 4. 2. 2015 a 22. 1. 2015, teda skôr ako začalo trestné stíhanie proti J. K., t.j. dňom 25. 3. 2015.

Krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodol na neverejnom zasadnutí v zmysle § 326 písm. b) Tr. por., pretože v rozhodnutí okresného súdu došlo k takým chybám, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.